

Цілую посмішку твою

Ганна Чубач

Цілую посмішку твою,
Як дощ траву,
Як вітер листя.
Ідеш...
Розгублено стою —
Усі стежки мої зійшлися.
Усі дороги мої — тут,
Усі світи мої — білють.
А ти — ідеш...
На тебе ждуть.
Я зупиняти не посмію.
Ну що ж? Іди!
Нехай щастить!
А я — поплачу, посумую,
Я — не ловлю щасливу мить,
Я тільки посмішку
Цілую...